

از مبارزات مردم آبادان پشتیبانی کنیم!

مبارزه علیه گرانی، فقر و فساد دولت‌مردان و کل رژیم جمهوری اسلامی، چون لهیب آتش، این رژیم را در بر گرفته بود، که مبارزه مردم آبادان علیه جنایات اخیر حاکمین و فساد نهادینه شده در مؤسسات آن، بر این آتش دمیده و آن را به جهمی سوزان برای حاکمین تبدیل کرده است. مبارزات اخیر مردم آبادان علیه صاحبان برج‌هایی که فرو ریختند و در اثر آن تعدادی کشته، زخمی و مفقودالاثر شدند، و سیاستمداران پشتیبان آن‌ها، آغاز گردید.

به لحاظ مهندسی هم سازندگان برج‌های خیابان امیری آبادان و هم دولت‌مردان میدانستند که این برج‌ها به خاطر استفاده از مصالح نامرغوب و نقشه غیر استاندارد، در آینده‌ای نه چندان دور ریزش خواهند کرد. برای آن‌ها در خطر قرار گرفتن جان انسان‌ها محلی از اعراب نداشته و ندارد. آن‌ها به سودی می‌اندیشیدند که با ساختمان برج‌ها باید نصیب‌شان می‌شد. برج‌ها فرو ریختند و ده‌ها مفقودالاثر، زخمی و کشته برجای نهادند و سازندگان آن‌ها میلیاردها تومان از اموال مردم را به غارت بردند.

این همان چیزیست که ما کمونیست‌ها می‌گوئیم؛ سرمایه‌داری فقط یک هدف دارد و آن هم رسیدن به ارزش اضافه تولید شده توسط کارگران است. سرمایه‌داری برای یک سنت روی نعل هزاران نفر پا می‌گذارد. واقعه آبادان نمونه‌ایست از هزاران نمونه دیگر که از آغاز نظام سرمایه‌داری تا کنون تکرار شده و تا حاکمیت سرمایه‌داری در هر کشوری، ادامه خواهد داشت.

خشم مردم ناشی از این فاجعه که بر فاجعه گرانی افسار گسیخته اضافه شده بود، آن‌ها را به خیابان‌ها کشاند. مردم در همان خیابان‌ها شهردار آبادان را به سزای بخشی از اعمالش رساندند.

دولت با نیروهای نظامی فضای امنیتی ایجاد کرد و به سرکوب مردم عصیان زده پرداخت. آنها با گلوله‌های ساچمه‌ای و گلوله‌های سربی به مردم شلیک کردند که بسیار زخمی و کشته برجای گذاشت و تعداد زیادی نیز دستگیر و زندانی شدند.

علیه این اقدامات جنایت کارانه رژیم، کارگران و زحمتکشان شهرهای استان خوزستان و دیگر شهرهای ایران با برگزاری تظاهرات و اعتصابات در پشتیبانی از مردم آبادان به پا خاستند.

شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت در جهت پشتیبانی از مبارزات اخیر مردم آبادان و علیه اجحافات سالیان متمادی و استثمار همه جانبه سرمایه‌داری ایران از کارگران، آن‌ها را به اعتصاب متشکل و منسجم فراخواند.

در فراخوان اعتصاب کارکنان پالایشگاه و پتروشیمی آبادان چنین آمده است:

«ما به خوبی می‌دانیم که شکایت بردن از دزدان و غارتگران نزد حامیان آنها کاری عبث و بیهوده است و حاصلی جز تلف کردن وقت و انرژی ما ندارد و امیدی به استیفای حقمان از دستگاه‌های حامی دزدان نداریم. تنها چاره‌ای که برای مقابله با این حجم از بی‌توجهی و رها شدگی شهرهای استان مان که منجر به وقوع این فجایع دردناک و جگرسوز شده است، در پیش رو داریم، اینست که از موضع قدرت عکس‌العمل نشان داده و همبستگی و اتحاد خودمان را به نمایش بگذاریم.»

این یک جمع‌بندی تاریخیست که بخشی از طبقه کارگر ایران از مناسبات خود با کارفرمایان و حاکمین ارانه میدهد. یک جمع‌بندی پرارزش که پشتیبان آن هزاران تجربه خونین است. این تجربه برای کل طبقه کارگر ایران و کارگران جهان معتبر است.

در روند مبارزات اخیر بعضی از افراد اپوزیسیون و حتی برخی از کنشگران چپ در رسانه‌های عمومی گفته‌اند که علت فاجعه‌ی اخیر آبادان و دیگر فجایع روزمره در جامعه ایران، ناشی از سوء مدیریت و فساد دست اندرکاران و برنامه‌زیران است.

این نظر کاملاً نادرست است زیرا اگر چنین باشد، می‌توان با کنار زدن دست اندرکاران نادرست به فاجعه‌های اجتماعی خاتمه داد. علت همه نارسائی‌ها - کوچک و بزرگ - ساختار اجتماعی سرمایه‌داری و دولت سرمایه‌داریست که افرادی این چنین جنایت کار و طماع را می‌پرورد و از آن‌ها حمایت میکند. باید این دولت و طبقه سرمایه‌داری را به گورستان تاریخ سپرد.

شعار مردمی که در شهرهای مختلف خوزستان و دیگر شهرهای ایران از مبارزات مردم آبادان پشتیبانی می‌کردند عبارت بود از “مرگ بر رئیسی”، “مرگ بر خامنه‌ای”، و “مرگ بر جمهوری اسلامی”.

به عبارت دیگر مردمان زحمتکش این مناطق، به رژیم حاکم و سران آن حمله می‌کردند. ولی در آبادان اساساً “عزا عزاست امروز، روز عزاست امروز”، و یا “آبادان بیچاره، صاحب عزاست امروز”، شعارهای بلند و گسترده تظاهر کنندگان بود. شعار “میکشم، میکشم، آن که برادرم کشت”، در سایه و کمرنگ نیز شنیده میشد که با فریادهای شعار اول محو می‌گردید.

این شعار درستی نیست. اولاً کارگران و زحمتکشان آبادان بیچاره نیستند. راه چاره را کارگران پالایشگاه و پتروشیمی آبادان به همه نشان داده‌اند. دوماً عزا عزا شعار پیشرفت نیست بلکه شعار درماندگی است. باید عزا را به نیروی مبارزه و پیشرفت علیه رژیم جمهوری اسلامی تبدیل کرد. در عین حال این شعارهای پاسیو با هر شدت و حدتی سرداده شود، به ضرر روحیه مبارزه و به نفع جمهوری اسلامی است.

با این وجود، کارگران و زحمتکشان و مردم ستم دیده آبادان که رژیم، آب را به روی‌شان بسته و توفان شن را برایشان گشوده است، علیه تمام مفاسد اجتماعی، ستم و استثمار، علیه بی عدالتی و جنایات آگاهانه دست اندرکاران به پا خواسته‌اند و به طور عینی رژیم جمهوری اسلامی را هدف گرفته‌اند. ما با تمام نیرو از این مبارزه پشتیبانی می‌کنیم.

نظم کمونیستی

27.05.2022